

РЕШЕНИЕ

№ 3680

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12770** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес [населено място], [улица], ЕИК:[ЕИК], представлявано от юрк.Р. срещу решение № Ж-904 от 25.11.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответната страна –КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира разноски.

Заинтересованата страна- Й. И. Г., редовно призована, се явява лично в с.з. и моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 13-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в

съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж-904 от 25.11.2021г. на КЕВР на основание чл. 22, ал. 1 в. ал. 5 от Закона за енергетиката и чл. 147 ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени на Е. Юг ЕАД следните задължителни указания: В седемдневен срок да извърши необходимите действия и предложи проект на договор за присъединяване на обект жилищна сграда с местонахождение местност П.,с.Марково, [община], поземлен имот 47295.51.54/ УПИ 051016-VI/, като цената за присъединяване съответства на нормативните изисквания на чл. 31 ал. 1 от Наредба № 1 и е съобразена с режгулираната цена от КЕВР за II група от 7 до 15 киловата, както и да представи в същия срок доказателства за изпълнението им.

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на жалба с вх. № Е-11Н-00-9/11.08.2021г., подадена от Й. И. Г. срещу Е. Юг Е. /стр. 56-59/. Оплакването в жалбата е свързано с определянето на по висока цена за сключването на предварителен договор с Е. Юг ЕАД, а именно Й. И. Г. да заплати такса за присъединяване в размер на 9010,90 лв съгласно чл. 33 ал. 4 от Наредба № 1/2021г за регулиране на цените на електрическата енергия. Искането до КЕВР е да бъде извършена проверка и да се произнесе със задължителни предписания на Е. Юг ЕАД.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност/пismo от 19.08.2012г на стр. 55/. От страна на [фирма] е депозирано становище, обективизирано в писмо от 01.09.2021 /стр. 28-30/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от главния секретар на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1189 от 19.11.2012г. на Дирекция Електроенергетика и Топлоенергетика. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 273 от 25.11.2021г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-904/25.11.2021г., че от приложените към преписката доказателства, се установява, че жалбата на Й. И. Г. е основателна, тъй като от извършената проверка на дружеството лицензиант се установява, че са налице основания за даването на задължителни предписания, а именно да извърши необходимите действия и предложи проект на договор за присъединяване на обект жилищна сграда с местонахождение местност П.,с.Марково, [община], поземлен имот 47295.51.54/ УПИ 051016-VI/, като цената за присъединяване съответства на нормативните изисквания на чл. 31 ал. 1 от Наредба № 1 и е съобразена с режгулираната цена от КЕВР за II група от 7 до 15 киловата, както и да представи в същия срок доказателства за изпълнението им.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 02.12.2021г, а жалбата

е депозирана на 09,12,2021г -стр.15 по пощата/, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-904 от 25.11.2021г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

По делото са установени следните факти- разпределенителното дружество е предложило на Й. Г. цена за присъединяване на обект жилищна сграда в м.П.,с.Марково поземлен имот 47295.51.54 по реда на чл.33 ал.4 от Наредба № 1/2017г в размер на 9010,90лв,като е приело,че притежаваният от жалбоподотелката обект следва да се счита,че е “извън регулацията на населеното място”.Наличните по преписката писмени доказателства установяват,че г-жа Г. притежава въз основата на нотариален акт за покупко- продажба № 86/14.05.2019г на Нотариус № 132 с район на действие ПРС собствеността върху поземлен имот 47295.51.54 с площ от 502 кв.м. в местността П.,землището на [населено място] с трайно предназначение на територията земеделска и начин на трайно ползване за друг вид засторяване,както и 1/7 ид.ч от имот 47295.51.56 с начин на трайно ползване за второстепенна улица.Приложената към преписката скица на стр.38 ,обективираща акта на главния архитект на [община] от 03.07.2019г за разрешаване проучването и проектирането на обект Жилищна сграда,зона Жм,височина до 10 м и обективирани в нея данни,че имотът подада в УПИ 051016-VI жилищно строителство от кв. М-8 по плана на [населено място],м-ст П. водят на извода,че имотът на заинтерисованото лице се намира в регулацията на населеното място [населено място].Същото се установява и от приетото разрешение за строеж № 1/02.01.2020г.От удостоверение,издадено от [община] е видно,че поземленият имот е урегулиран с ПУП-ПЗ,одобрен със заповед № 1366/19.12.2009г на Кмета на [община] ,като на осн. § 22 от ПЗР на ЗЗУТ регулацията на имота е приложена. Посочените по горе писмени доказателства са част от административната преписка,не са оспорени от жалбоподателя,приети са като доказателства в производството и по същество на осн. Чл.179 от ГПК като официални удостоверителни документи обвързват съда с доказателствената си сила.Съгласно тях се установява приложениетона чл. 17а, ал. 1, т. 2 ЗОЗЗ,а именно чрез промяната на предназначението на земеделски земи се създават нови строителни граници на населеното място, какъвто е и настоящият случай.

Според съда КЕВР правилно е тълкувал чл.33 ал.1 и 4 от Наредба № 1/14.03.2017г,като е отчел обстоятелството,че обекта е с мощност 7-15 киловата и попада в обхвата на чл.33 ал.1 т.2 от Наредбата.В конкретния случай се установява, че въпросният имот е включен в строителните граници на населеното място, урегулиран е и попада в урбанизирана територия съгласно чл. 7 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). В тази връзка не се установява обстоятелството,твърдяно от жалбоподателя,че имотът се намира извън населеното място и като такъв за него е приложим режимът на чл.33 ал.4 от Наредбата.Компетентните органи по устройство на територията каквито са кметът и главният архитект на общината са удостоверели обстоятелствата,че имотът е включен в строителните граници на населеното място с ПУП-ПЗР,като е издадено разрешение на строителство на жилищна сграда,каквито ,видно от скицата,вече са построени в

съседните парцели, поради което и да се твърди ,че имотът е извън населеното място не кореспондира с приетите и неоспорени доказателства.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено [фирма], на лицензианта са дадени задължителни указания. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Ответникът е претендирал разноски, поради което и такива с оглед изхода на спора следва да се присъдят в размер на 150 лв съгласно чл.78 ал.8 ГПК вр. Чл.24 и сл. от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес [населено място], [улица] , ЕИК:[ЕИК], представлявано от юрк.Р. срещу решение № Ж-904 от 25.11.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес [населено място], [улица] , ЕИК:[ЕИК], представлявано от юрк.Р. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 150 лв юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: